

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Pastorale Missionariorvm

Verjuys, Jean-Baptiste

Antverpiæ, 1682

5. Vtrùm sacerdos aliquando possit celebrare sine ministro.

urn:nbn:de:hbz:466:1-41565

ARTICULUS V.

Vtrum aliquando possit Sacerdos celebrare sine ministro.

Fuerunt aliquando aliqui qui non unum tantum, sed plures etiam ministros requirebant: fundantes se in decreto Soteri Papæ qui c. hoc quoque de Consecr. dist. 1. sic habet: *Hoc quoque statutum est, ut nullus Presbyterorum missarum solemnia celebrare presumat, nisi duobus presentibus, sibi que respondentibus, & ipse tertius habeatur: quia cum pluraliter ab eo dicitur Dominus vobiscum, & illud in secretis, Orate fratres, aptissime convenit, ut ipsius respondeatur salutationi.*

Sed hoc decretum, & si quæ alia olim fuerint de pluralitate ministrantium, aut intelligi debent de solemnibus celebratione, & publicâ cum cantu; aut si intelligenda sint de Missis privatis, jam per contrariam consuetudinem & praxim totius Ecclesiæ abrogata sunt.

Quod tamen unus saltem minister sit necessarius, satis constat, tum ex ratione dicti decreti; tum ex cap. *Proposuit nobis in fine: non enim solus Presbyter Missarum solemnia, vel alia divina officia potest sine ministri suffragio celebrare.*

Etiam S. Thomas 3. p. q. 83. a. 5. ad 12.
Post

Postquam
illa etiam
tandem
sufficit ut
nam totus
Sacerdos.

Quibus

utrum
rium, ut

privatarum
Bona

n. 33. a.

posse. E

p. 3. cap.

Alii t

sum m

necessit

tamen g

peccato

Suarez

vius 3.

Sacrif.

83. a. 3

q. 83. d

Quin

omnes

nas sole

sacro;

imagin

frequer

reperir

Postquam attulisset verba relata Soteris Papæ, illa etiam interpretando de missis solemnibus; tandem concludit: *In Missis tamen privatis sufficit unum habere ministrum, qui gerit personam totius populi Catholici, ex cujus personâ Sacerdos pluraliter respondet.*

Quibus præmissis; in præsentî inquiritur utrûm hoc ita indispensabiliter sit necessarium, ut in nullo casu celebrare liceat missam privatam sine ministro?

Bonacina de Sacram. disp. 4. q. ult. p. 9. n. 33. asserit id sine peccato mortali fieri non posse. Et similiter Fernandez in exam. Theol. p. 3. cap. 5. §. 4. n. 8.

Alii tamen Doctores admittunt quidem ipsum mortaliter peccare, qui citra casum necessitatis sine ministro celebraret; in casu tamen gravis necessitatis, hoc fieri posse sine peccato Ita Soto 4. dist. 13. q. 2. a. 5. & Suarez disp. 87. sect. 1. §. *sed dubitari* Sylvius 3. par. q. 83. n. 5. Marchinus tract. de Sacrif. Missæ p. 3. c. 15. Præpositus. 3. p. q. 83. a. 3. dub. 7. n. 177. Lessius in opere Posth. q. 83. dub. 10. n. 66. & alii.

Quinam autem casus necessitatis sint non omnes conveniunt. Aliqui extendunt ad magnas solemnitates, ne in illis populus sit sine sacro; sed moraliter loquendo talis casus vix imaginabilis est. Si enim magna sit populi frequentia, mirum esset quòd nullus omnino reperiretur ad sacro inserviendum.

Hoc

Hoc etiam extendit Verricelli q. 98. dub. 20. ad dies profestos, si alioquin populus in missione longo tempore carere deberet solatio quotidie audiendi Sacrum. Sed in hoc ipse est singularis.

Necessitas verò quæ passim ab omnibus quoad præsentem quæstionem assignatur, est, ad communicandum viaticum in mortis articulo existenti, si nullæ adsint consecratæ Hostiæ, nec haberi possit qui sacro inserviat. Item probabiliter teneri potest cum Præposito, ubi supra, sufficientem necessitatem esse, si Sacerdos captus ab hæreticis, non possit tuto habere ministrum qui inserviat, & alioquin deberet dudum à Sacrificio abstinere. Hoc enim non videtur ab Ecclesiâ, tam piâ Matre negandum Confessori fidei pro suâ spiritali consolatione.

Ratio autem hujus nostræ sententiæ est, quia cum præceptum hoc solum fundetur in Ecclesiastica institutione & consuetudine, merito possumus ab illo eximere prædictos casus necessitatis.

Utrum autem in defectu ministri masculi adhiberi possit, aut debeat fœmina, à multis acriter controvertitur; Et pro Negativâ sententiâ facit cap. *Inhibendum* de cohabitatione Cleric. ubi dicitur: *Inhibendum quoque est, ut nulla fœmina ad altare presumat accedere, aut Presbytero ministrare, aut inter cancellos stare, siue sedere.* Adeo etiam ut aliqui cen-

seant

seant po
quàm m

Con

est in le

imprude

hactenu

quæ tar

Mission

tamen d

retur est

Sylvius

altare ac

solum in

jure Ca

trarium

passim e

non exc

nec mi

quoad p

tenseat

Malè

potius c

quia ho

quia sal

pondet

ad verb

DE SACRIFIC. MISSÆ. 323

seant potius celebrandum esse sine ministro ,
quàm ministrante fæminâ.

Contraria tamen praxis adeo communis
est in locis missionis , ut illam condemnare
imprudentiæ esset , quia praxim illam nullum
hactenus condemnavit decretum Ecclesiæ ,
quæ tamen omnibus Ecclesiæ Ministris , &
Missionis Rectoribus notissima est. Caveri
tamen debent scandala propter quæ hoc vide-
retur esse detestabile. Imo (prout rectè monet
Sylvius) permitti non deberet ut fœmina ad
altare accedat , sed solùm respondeat , quod
solum inhiberi videtur per allatum locum ex
jure Canonico ; præterquam quòd per con-
trarium usum illa inhibitiõ abrogata sit , cùm
passim etiam in locis Catholicorum fœminæ
non excludantur à cancellis prope altare: unde
nec mirum est quod in partibus missionis
quoad primam partem ministratiõis fœminæ
tenseatur abrogata.

Malè autem judicatur ab aliquibus quòd
potius celebrandum esset sine ministro , tum
quia hoc in illis locis scandalosum esset , tum
quia saltem per fœminam ministrantem res-
ponderetur nomine Ecclesiæ , & omnis populi
ad verba Sacerdotis.

ART I-